

Domslut

- 1) Artikel 12.3 a tredje stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2001/4/EG av den 19 januari 2001, jämfört med kategori 5 i bilaga H, och artikel 98.1 och 98.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämförd med bilaga III punkten 5, jämte principen om skatteneutralitet, ska tolkas så, att de inte hindrar att två typer av tjänster avseende persontransporter och medfört bagage i närtrafik (taxi respektive hyrbil med förare) beskattas med olika mervärdesskattesatser, där den ena beskattas med en reducerad skattesats och den andra med en normal skattesats. Detta gäller dels under förutsättning att – med anledning av de olika rättsliga krav som gäller för de två transporttyperna – persontransporter med taxi i närtrafik utgör en konkret och specifik aspekt inom kategorin tjänster avseende persontransporter och medfört bagage, som avses i nämnda kategori och i punkten 5 i bilagorna till dessa direktiv, dels under förutsättning att nämnda skillnader har ett avgörande inflytande på genomsnittskonsumētens beslut att välja den ena eller den andra av dessa. Det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida så är fallet i de nationella målen.
- 2) Däremot ska artikel 12.3 a tredje stycket i sjätte direktivet 77/388, i dess lydelse enligt direktiv 2001/4, jämfört med kategori 5 i bilaga H, och artikel 98.1 och 98.2 i direktiv 2006/112, jämförd med bilaga III punkten 5, jämte principen om skatteneutralitet, tolkas så, att de hindrar att två typer av tjänster avseende persontransporter och medfört bagage i närtrafik (taxi respektive hyrbil med förare) beskattas med olika mervärdesskattesatser, när persontransport med taxi, enligt ett särskilt avtal som tillämpas utan åtskillnad på taxiföretag och företag som hyr ut bilar med förare, inte utgör någon konkret och specifik aspekt av persontransporter och medfört bagage och när denna verksamhet som bedrivs inom ramen för avtalet anses vara jämförbar, utifrån genomsnittskonsumētens synpunkt, med persontransporter som utförs av företag som hyr ut bilar med förare i närtrafik, vilket det ankommer på den nationella domstolen att pröva.

(¹) EUT C 399, 22.12.2012.

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 februari 2014 (begäran om förhandsavgörande från
Okresný súd vo Svidníku – Slovakien) – Pohotovosť s.r.o mot Miroslav Vašuta**

(Mål C-470/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentkreditavtal — Oskäligen avtalsvillkor — Direktiv 93/13/EEG — Verkställighet av en skiljedom — Interventionsansökan i ett mål om verkställighet — Konsumentskyddsförening — Nationell lagstiftning som inte medger en sådan intervention — Medlemsstaternas processuella autonomi)

(2014/C 112/10)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Okresný súd vo Svidníku

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Pohotovosť s.r.o.

Motpart: Miroslav Vašuta

ytterligare deltagare i rättegången: Zdrúženie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Okresný súd vo Svidníku – Tolkningen av artiklarna 6.1 och 8 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169) samt av artiklarna 38 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Konsumentkreditavtal – Verkställighet av en lagakraftvunnen skiljedom – Interventionsansökan inlämnad av en konsumentskyddsorganisation under verkställighetsförfarandet – I den nationella lagstiftningen föreskrivs inte att tredjeman har möjlighet att intervensera – Möjlighet för den nationella domstolen att medge sådan intervention

Domslut

Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, särskilt artiklarna 6.1, 7.1 och 8, jämförda med artiklarna 38 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att det inte utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken det inte är tillåtet för en konsumentskyddsorganisation att intervensera till stöd för en konsument i ett mål om verkställighet som inlets mot denne med avseende på en lagakraftvunnen skiljedom.

⁽¹⁾ EUT C 46, 16.2.2013.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 27 februari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts – Lettland) – SIA Greencarrier Freight Services Latvia mot Valsts ieņēmumu dienests

(Mål C-571/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tullkodex för gemenskapen — Artiklarna 70.1 och 78 — TulldeklARATIONER — Partiell undersökning av varor — Provtagning — Felaktigt nummer — Utvidgning av resultatet till identiska varor som omfattas av tidigare tulldeklARATIONER efter det att varorna har frigjorts — Efterhandskontroll — Avsaknad av möjlighet att begära en ytterligare undersökning av varorna)

(2014/C 112/11)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: SIA Greencarrier Freight Services Latvia

Svarande: Valsts ieņēmumu dienests

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Augstākās tiesas Senāts – Tolkning av artiklarna 70.1 första stycket och 78.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4–53) – Tillämpning av resultaten av partiella undersökningar av varor som omfattas av tulldeklARATIONERNA på identiska varor som omfattas av andra deklARATIONER – Tillåtlighet av att tullmyndigheter agerar på detta sätt – Kontroll i efterhand – Utsträckning av tillämpningen av resultaten från undersökningarna till deklARATIONER som inte längre kan kontrolleras

Domslut

Artikel 70.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ska tolkas på så sätt, att, eftersom bestämmelsen enbart är tillämplig på varor som omfattas av "en och samma deklARATION", tullmyndigheterna inte har någon möjlighet att, under sådana omständigheter som avses i det nationella målet, när varorna kontrollerats av tullmyndigheterna före deras frigörande, utvidga resultatet av en partiell undersökning av varor som omfattas av en tulldeklARATION till varor som omfattas av tidigare tulldeklARATIONER och som redan har frigjorts av dessa myndigheter.